

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Kokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 203.

V Ljubljani, v ponedeljek 6. septembra 1897.

Letnik XXV.

Koroški „Mir“ in učiteljstvo.

Od koroško-štajerske meje dne 3. sept.

Slučajno mi je došla v roke „Učiteljskega Tovariša“ zadnja (16. in 17.) številka. Že ko sem jo le površno prelistal, spoznal sem, kako slabo se v njema vsebina lista s — Slomšekovo podobno na čelu! Posebej pa me je še zanimala sledeča notica na 286 str.:

„Koroški „Mir“ seje prepričani in napada novo šolo, kjer le more. To posebno zadnji čas. V podlistku 22. številke t. l. z dne 10. vel. srpana ščuje (!) po svoji stari navadi (!) nerazsodno ljudstvo (!) na naš stan, češ, da imamo premalo dela, preveč počitnic in — preveč plače! Tovariši, zapomnimo si to!“

Dà, „zapomnimo si to“, namreč, čudno, prečudno pisarjenje „Uč. Tovariša“, ki v zadnjem času hodi po potih, na katerih mu Slovenec, kateremu je pri srcu blagor slovenskega naroda, zlasti pa sreča mladine slovenske, pač nikoli ne more slediti.

Ni namen tem vrsticam braniti celovški „Mir“ najnovejših njegovih napadalcev. Sam naj odgovori ter brani svoje stališče, ako mu drago, in ako hoče tritati čas in dragi prostor z neplodovitim prepričanjem! Zdi se nam pa potrebno vsaj nekoliko označiti stališče in početje koroških učiteljev, kateri so — čudom se čudite in izvestno se čudijo najbolj kor. učitelji sami! — našli vnetega zagovornika v samem „Učiteljskem Tovarišu“.

Pač dosti znana je borba koroških Slovencev za slovensko šolo! Stenografski zapisniki državnega in celovškega deželnega zbora so jasna priča o tem in kažejo trnjevo pot, po kateri je hoditi koroškim Slovincem v borbi za boljšo, t. j. slo-

vensko šolo! Sistem Schmidt-Gobančev je rodil strašen sad na koroškem šolskem polju, in „vsepeh“ tega sistema je prava pravcata korupcija med koroškim — učiteljstvom! Trda beseda morda marsikom ne ugaja, najmanj „Učiteljskemu Tovarišu“, ali — resnična, le presresnična je in treba jo brez ovinkov povedati!

Mnogokrat se je to poudarjalo in neovrgljivo dokazalo! 25-letnico svojega nadzovanja je praznoval lani dež. šolski nadzornik dr. Gobanc. Kadili so mu takrat učitelji, proslavljali ga — na komando od zgoraj! A koliko jih je, ki se le z žalostjo, z jezo spominjajo Gobančevega delovanja, ki — preklinjajo njegov spomin. Iz ust učiteljev samih smo morali to dostikrat slišati! Saj ni priše naprej, do boljšega mesta in kruha, kdor ni znal ali ni hotel klečeplaziti, kdor se ni odlikoval v politični borbi kot nasprotnik slovenske, katoliške stranke. In tako vidimo, da so bili in so še povsod učitelji najhujši nasprotniki, najbolj brezobzirni agitatorji zoper našo stvar, dà, morali so to biti, ker gorje tistemu, ki je bil v tem oziru nedelaven, gorje posebno še tistemu, ki se bi bil postavil na pravično stališče, ki privoščiti tudi Slovincem in slovenščini ravnopravnost v šoli in vradu.

Tako vidimo, da je učiteljstvo na Koroškem nekaka politična stranka sama za se, ki je izjavila ob zadnjih državnozbornih volitvah, da hodi za sedaj še z nemško-nacionalno stranko, a samo zato, ker so smotri in cilji socijaldemokratske stranke za sedaj še preveč „nejasni“, da bi se ji mogli pridružiti tudi učitelji! (sic!)

Večkrat se je že dokazalo, da so najgrši na-

padi v nasprotnih listih na nas, osobito na slovensko duhovščino, pisani od učiteljev. Saj se n. pr. učiteljem na slovenskih krajih kar brezplačno vsiljujejo nasprotni listi („Freie Stimmen“ itd.), da jim dopisujejo in tam grdiijo slovensko gibanje in slovenske rodoljube. Vse to se je že nebrojnokrat dokazalo.

Ali naj torej Slovenci vse to prezirajo, ali naj se njih glasilo nič ne zmeni za vse to, zato, ker tako počenjajo — učitelji, a se po nauku častivrednega „Uč. Tovariša“ ne sme „sejati prepričani“, ne sme „ščuvati nerazsodno ljudstvo!“

Kakšne so koroške šole v narodnem oziru, je znano. Prave mučilnice, v katerih morajo (!) učitelji slovenski mladini utepati, prav v nasprotju z vsemi pedagogičnimi načeli, blaženo nemščino v glavě. Tudi to se je nebrojnokrat dokazalo v državnem zboru, na javnih shodih. Mnogi učitelji storijo še več; tudi zvanaj šole so baš oni najvnetejši zagovorniki in pospešitelji propagande za nemčurstvo. Tistih „Judeževih grošev“ nemškega „šulvereina“, „südmärke“ itd. (med tem ne malo prusovskih mark), ne sprejemajo zastoj, prav potrudijo se zanje v neumorni agitaciji — zoper nas! Nemški „šulverein“ razpisuje takorekoč premije za tiste učitelje, ki po pričevanju svojih nadzornikov v ponemčevanju dosežejo posebne uspehe. Kaj čuda, da potem tekmujejo v — ponemčevanju, ali temu naj nihče ne sme oporekati!?

Se nekaj! Slomšek, — tisti Slomšek, čegar podobno nosi na čelu „Tovariš“, — je v svojih spisih z živimi barvami naslikal nemčursko šolo, narisal delovanje nemčurskih učiteljev in mu krepko ugovarjal! Hočete dandanašnji videti takih šol in takih učiteljev, pojdite na Koroško! In temu naj se ne

LISTEK.

Zenon in Justina.

Zgodovinska povest. — Iz laškega prevel P. B.

(Dalje.)

Šesto poglavje.

Arminij.

Apolon je bil poln jeze in srda proti Zenonu, penil se je besnosti, ker je bil oropan in prodan javno za tiste novce, ki jih je mislil pridobiti za sramotno, nesramno in krvavo ceno. Ponižan in premagan od deklice je tekel kakor zbesnel iz dvorane, hitel po mestu, ne da bi kaj mislil, dokler ne pride kmalu na trg.

Ravno stopi na veličastni trg, ko se mu približa mlad vojak, ki ga poznamo; komaj ga ta zagleda, obledi in hoče se umakniti. Za trenotek obstoji, potem se obrne do njega.

„Blagoslovljen bodi trenotek, ko te morejo moje oči naposled videti, občudovati, opazovati, mojega lepega prijatelja.“

Gizdalin se obrne.

„Ti, Arminij?“ reče, nič kaj zadovoljen s tem srečanjem. „Menil sem, da je kak tribun, a je le ubog vojak...“

„Jaz, prav jaz, s svojim telesom in s svojo dušo; in tebi ni prav in nisi vesel, da me vidiš?“

„Gotovo, tako mi je prav,“ reče Apolon z glasom, ki je povedal nasprotno.

„A kaj ti je? Tako razburjen se mi zdiš?“

„Ko bi ti vedel, kako sem nesrečen!“

„E, ne skrbi tako. Veš, da so skrbi in bridkosti na kvar človeškemu zdravju. Ako bi te videl kateri tvoj občudovalec ali pa občudovalka, ne poznal bi te.“ nadaljuje smeje se. „Plemeniti, lepi, elegantni Apolon in tako razburjen, zmeden in brez tiste postavnosti in elegance, ki pristoji postavljaču.“

Apolonu ni bilo všeč tako govorjenje.

„Pusti pri miru take neumnosti. Imam druge misli v glavi.“

„Torej hodi za mano. Greva na lep sprehod. Požirek morskoga zraka in kozarec Pučince se ti bodeta prilegla ter ti vlila miru v tvoje razburjene živce. Pameten bodi, osrči se in greva.“

Prime ga pod pazduho in ga pelje izven ozidja na morsko obrežje, dasi se je gizdalin malo branil.

„Zdaj mi povej, kaj se ti je žalega zgodilo?“

„Ti bi rad vedel? Dobro, bolje je, da izveš iz mojih ust, kakor iz drugih. Jutri že bode vedelo vse mesto!“

„Torej kaj se je zgodilo?“

„Ravno so me razžalili, zasramovali, norčevali se iz mene.“

„Kdo, kje?“

„V sodni dvorani tista smradljiva krota od Zenona, hišnega prijatelja Sapricijevega.“

„On te je razžalil, napadel, zasramoval? In zakaj pač?“

„Ker sem ovadil Justino kot kristijano.“

„Prav je storil,“ reče naglo mladenič.

Apolon ga pogleda osupneno.

„Kaj si rekel? Da je prav storil?“

„Kaj sem rekel?“ vpraša drugec, delajoč se zmotenega. Hotel sem reči, da je napačno storil, prav napačno, zelo napačno.“

„Prav si rekel. Kaj se ima on vtikati v moje reči? In naposled sem jaz prav storil, opravičeno, ker sem ovadil kristijano. Kristijani so vsi sovražniki cesarstva, božji naši cesarji hočejo njihovo smrt, zato stori dobro, sveto delo, ne zasluži pa zaničevanje, ampak pohvalo, kdor ovadi kristijana.“

„In glavar, kaj je on rekel?“ vpraša Arminij s tresočim se glasom, polnim jeze in nevolje. Trudil se je, zatreti jezo in delati se mirnega in hladnega.

„On? Ze ne morem vedeti. Bil je prav zadovoljen s krivico, ki mi jo je storil Zenon, smejal se je in pritrjeval njegovo ravnanje. A le malo časa bode trpelo njihovo veselje. Imam plemenite in močnejše prijatelje v Rimu; maščeval se bodem.“

„Le potolaži se, prijatelj? Če se norčujejo iz tebe, pa imaš po Justini bogato dedščino, ki ti je ne more nihče vzeti. Upam, da bodeš z novci lahko pozabil šale in posmehovanje, ki ga moreš trpeti.“

„Z novci!“ zakliče mladenič. „Ne razdraži me, Arminij. Ali ne veš, da Justina nima ničesar, prav ničesar. Ubožnejša je, kakor kak berač.“

„Ona, najbogatejša dedička v Trstu. Ti se motiš!“

5420

smemo ustavljati, da, take šole naj še hvalimo, da ne bomo v izpodtiko „nerazsodnemu ljudstvu“, oziroma — „Tovarišu?“ Dobro je vedel Slomšek, čemu je zapisal: „Sola pa, če prava ni, je boljše, da je ni!“

Kako nasprotni so koroški učitelji verskemu, katoliškemu duhu, ni treba obširneje pisati na tem mestu. Marsikateri duhovni pastir zna o tem marsikatero žalostno povedati.

V težkem boju za obstanek svoj morajo se toraj koroški Slovenci odločno ustavljati uplivu koroškega učiteljstva, tako v političnem, kakor v narodnem in verskem oziru! Dolžnost „Mir“-a je pa, da v tem oziru neustrašeno in do neke meje prav brezobzirno odkriva skeleče rane na našem narodnem telesu. S tem se nikakor ne bojuje zoper šolo, (da je prava!) pač pa za dobro narodno stvar.

Kar se tiče onega podlistka, ob katerem se „Tovariš“ toliko hujuje, naj omenim, da so mi zatrjevali razsodni kmetje rodoljubi: Tako je prav! Tako je treba pojasnovati — resnico!

Toliko v pojasnilo — „sine ira et studio“. Izjavljamo, da radi priznavamo zasluge slovenskega učiteljstva (na Koroškem ga nimamo!) za narodno stvar. Hvala Bogu, večina slovenskih učiteljev deluje v dobrem duhu. Da bi bili vsi taki!

„Ne nazaj, ne navzdol, ampak naprej in navzgor“. — Te besede si je zapisal „Tovariš“ za geslo. Lepe besede, če jih hočete prav izvesti. A gotovo je, da po izvoženih potih starikavega in vseskozi trhnelega laži-liberalizma ne pridete naprej, še manj pa navzgor! Koróšec.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. septembra.

Uradna izjava o pogajanju mej vlado in večino. „Fremdenblatt“ piše o tem nastopno: „Jasno je, da se v trenutku, ko niso znane podrobnosti o zadnjih pogajanjih mej vlado in zastopniki večine, raztrošajo vsakovrstne vesti. Ne da bi reagovali na taka pisarjenja, konstatujemo na podlagi avtentičnih informacij, da sta i vlada i večina voljni, v smislu izjave desnice podpirati se mejsebojno, da so nadalje tekom pogajanja priznale vse stranke potrebo solidarnega postopanja, kateremu hočejo tudi vedno zveste ostati. Samo po sebi je umljivo, da si bodeta vlada in večina vse prizadevali ustvariti zopet normalne razmere v parlamentu“. S tem pač ni povedanega nič novega, kajti toliko se je že zvedelo iz poročil raznih neoficijoznih listov.

Izjava češkega konservativnega veleposestva. Kakor smo že naznanili, sešli so se v soboto češki konservativni veleposestniki k posvetovanju, pri katerem se je sestavil in objavil nastopni komunikat: Konservativno veleposestvo je imelo včeraj dopoldne ob 11. uri v palači grofa Palffyja pod predsedstvom grofa Bouquoya volilski shod, ki je trajal do jedne ure popoldne in se ga je vdeležilo 70 volilcev-veleposestnikov. Po poročilu grofov Palffyja in Sylva-Tarouca o delovanju

„Bog je hotel tako. Pred nekaj dnevi, tako je rekel Sapricij, razdelila je vse svoje imetje drugim.“

„A komu neki?“

„Ne vem, a vem, da je gotovo podarila imetje drugim.“

Ko se tako pogovarjata, oddaljila sta se že precej iz mesta. Pustila sta za sabo precejšen konec obrežja ter krenila po stranski poti, ki se je vila po jarku mej dvema gričema, kakeršni obdajajo Trst od vseh strani. Naposled stopita v dolinico, po kateri je stopalo zgodnjega jutra veliko število ljudij, ki so nosili živila v mesto, a o tej uri je bila dolinica zapuščena.

Ko je bil Arminij tamkaj, kamor je hotel izpeljati družabnika, spremeni glas in z jeznim, tresočim se glasom zakliče:

„Apolo!“

„Kaj hočeš?“

„Tvoja ura je prišla, umrl boš.“

„Umrl, jaz, a zakaj?“

„Ti si umoril Justino, mojo bodočo nevesto, tisto stvarco, za katero le živim: kri za kri, življenje za življenje, umreti moraš.“

Apolon ga je gledal prestrašeno. Ni mogel razumeti, ali se prijatelj šali ali govori resno.

„Kaj ti je, Arminij? Zakaj te šale?“

„Ne šalim se jaz!“ zakriči ta, skrivajoč jezo. Potegne meč, dobro mahne, Apolon že leži v svoji krvi — — —

(Konec sledi.)

državnega zbora v zadnjem zasedanju se je vsprejela na predlog kneza Karola Schwarzenberga soglasno nastopna resolucija: „Zbrani volilci konservativnega veleposestva v kraljestvu Češkem se trdno oklepajo dosedanjega programa, ki zahteva, da se izvedo konservativna načela v verskem in političnem oziru ter enakopravnost vseh avstrijskih narodov, kakor tudi, da se čuvajo pravice vseh kraljestev in dežel. Ob jednem pa pozdravljajo osnivanje sedanje večine državnega zbora na podlagi načel pravičnosti in razširjenja deželne avtonomije, ter izrekajo svojim poslancem popolno zaupanje, odobravajo njihovo postopanje in pričakujejo, da se bodo tudi v hodoče zvesto oklepali načel svojega programa.“ — S to izjavo je praška „Politik“ popolno zadovoljna, ker se je pokazala tako lepa jedinstvo v stranki, ki je vselej mnogo pripomogla k dobri stvari s svojim mogočnim vplivom.

Verska šola na katoliškem shodu v Landshutu. Kakor je bilo razvidno iz vsporeda za 44. katoliški shod v Landshutu, je bilo na dnevnem redu tudi pojasnilo posl. dr. Ebenhocha o znanem šolskem predlogu. Ker je bil pa ta vsled zadnjih konferenc na Dunaju zadržan vdeležiti se tega veleposmenljivega shoda, je govoril mesto njega o tej točki posl. dr. Kern iz Linca. Ko je v svojem govoru dokazal, da ima cerkev pravico in dolžnost sodelovati pri vzgoji mladine, je prešel govornik na avstrijski šolski zakon, ki je izrodek liberalizma in njegovih sotrudnikov. Sola je brezverska, pravi govornik, sveto razpelo in molitev sta pregnana iz šolskih prostorov. V katoliških občinah poučujejo otroke židovski učitelji. Se se sicer nahajajo učitelji, ki so ostali zvesti katoliškim načelom in izpolnjujejo svoje katoliške dolžnosti, in takim vsa čast; toda mnogo jih je, ki so se oklenili socijalne demokracije in so postali njeni prvoboritelji. Posledice tega pa tudi niso ostale; prisilne delavnice in kaznilnice se vedno bolj napolnjujejo. Vse to bo prenehalo, ko se nam dajo krščanske šole, v katerih se more mladina versko vzgojevati. Nikakor ne menim s tem napasti svoje domovine, marveč kličem le: katoliške šole katoliškim otrokom. — Umevno je, da je po teh besedah govornik žel obilno pohvalo, ker se je pokazal moža za dobro stvar.

Reško vprašanje provzroča mažarskim krogom velike neprilike, katerih bi se raje preje ko preje otresli, toda ni več mogoče. Vlada je pooblastila ministerijalnega svetnika Dardajja, naj natančno pouči to vprašanje in se osebno prepriča o razmerah, ki vladajo v reškem mestu. O teh svojih izkušnjah je poročal mož nekemu časnikarskemu poročevalcu ter se o reškem prebivalstvu izrazil zelo nepovoljno in izjavil, da je mogoče Reki odpomoči le tedaj, ako se resno oklene Mažarov. V najčrnejši luči je slikal delovanje mestnega zbora, v katerem na njegovo veliko žalost ne sedi noben pristaš mažaronske vlade. Najbolj čudna pa je njegova izjava, da je neizvedljiva misel, naj bi Reka odposlala svoja dva zastopnika v hrvatski deželni zbor, akoravno ima po zakonu za to popolno pravico, kajti ako je mažaronski kliki res mnogo do tega, kakor zatrjuje ministerski odposlanec, da zadobé popolno veljavo zakoni, veljavni za Reko, čemu bi se Rečani ne smeli poslužiti tudi te pravice. Sploh pa veje iz vsake besede njegovega poročila sovražen duh in velika jeza nad tem, da se Rečani ne marajo brez-pogojno klanjati dozdevnim zapovedovalcem. Na podlagi nabranega gradiva se namerava stvari oprijeti sam ministerski predsednik baron Banffy, ki je povabil tudi reškega župana Mayländerja. Od izida te enquete je neki odvisna rešitev reškega vprašanja. Vederemo.

Za rusko-poljsko spravo se poleg poljskih zanimajo tudi ruski listi in naudušujejo svoje somišljenike za-njo. „Moskovskija Wjedomosti“, ki se je svojedobno najbolj ogrevala za izjemno stanje na ruskem Poljskem, izjavlja sedaj, da vsi Rusi rade volje podajajo roke bratskim Poljakom in želé z njimi živeti v jedinstvi in slogi, ker je nemogoče, da bi bili Poljaki samo hlinili lojalnost napram carju in velikemu carstvu. „Novoje Vremja“ pa pravi, da Rusija, ki je celo pozabila grozodejstva Tartarov, tudi rada pozabi na revolucionarno preteklost Poljakov in izjavlja, da je voljna v bratski ljubezni živeti s slovanskimi brati. Take pisave bi bili pred carjevim prihodom v Varšavo zaman pričakovali.

Ljudsko šolstvo v Rusiji je do sedaj najbolj zanemarjeno izmed vseh civilizovanih držav. Večkrat smo že imeli priliko, pojasnovati ruske šolske

razmere, in vselej se je uvidelo, da samodržstvo, kakoršno je bilo v navadi na Ruskem pred sedanjim carjem in katero ne trpi poleg sebe omikanega naroda, neizmerno škoduje izomiki narodovi. Temu nedostatku namerava odpomoči sedanji car Nikolaj, ki hoče, kakor se kaže, sploh vse prevrediti v svojem carstvu ter narod kolikor toliko zblížati ostalim civilizovanim narodom. Uradno naznanilo, da se v prihodnjih dneh snide v ministerstvu za ljudsko izobrazbo posebna komisija, ki se bo pečala z vprašanjem glede uvedbe prisilnega šolskega obiska, sicer še ne dokazuje, da se bo tej potrebi kmalu odpomoglo, pač pa je že to dobro in veselo znamenje, da se je sploh jelo resno misliti na to vprašanje. Svitla zvezda Pobjedonoševa, kateri se je dosedaj klanjala vsa Rusija, jela je vedno bolj obledevati in se skrivati pred ravno vzhajajočim svitlim solncem.

Sestanek italijanskega kralja s nemškim cesarjem pozdravljajo zelo simpatično ne samo oficijozni, marveč tudi razni drugi italijanski in nemški listi, ki uvidijo v sestanku v Homburgu nov dokaz o trdnosti trodržavne zveze. Nemčija vkljub raznim neprilikam še vedno mnogo zaupa svojemu zavezniku. V tem zaupanju jo je še bolj potrdila nova zveza mej Francijo in Rusijo. V napitnicah pri slavnostnem obedu, ki se je vršil včeraj popoldne, se zopet in zopet naglašala trdnost trozveze in izjavlja, da je svetovni mir prva naloga, kateri hočeta prijateljska vladarja posvetiti vse svoje moči. Nemški cesar se je v svoji napitnici omejil le bolj na znanosti, umetnosti in kras Italije, vendar pa je tudi on pokazal svetu, da se hoče vedno bolj zanašati na podporo svojega zaveznika.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. septembra.

(Minister grof Ledebur v Idriji.) Kakor je bilo napovedano, prišel je minister kmalu po 10. uri v Idrijo. Pri Grudnu je bil napravljen slavenok. Do tam so se mu pripeljali nasproti skoro vsi uradniki. Po kratkem pozdravu odpeljali so se proti mestu, koder ga je po potu pozdravljalo mnogo zastav. Najpreje si je minister ogledal šolo. Pred vhodom čakalo ga je učiteljstvo. Ogledal si je v šoli razstavo ter prav laskavo se izrazil o izdelkih učencev in učenk. Zlasti ga je veselilo, da dečki tako lepo uporabijo proste ure. Deklice čipkarice so bile zbrane v čipkarski šoli. O počitnicah se uče namreč zadnji čas tudi že prav majhna dekleta čipkarstva, da dobe že zgodaj podlago nadaljni tehnični izobrazbi. Ko je vstopil minister, pozdravila so ga zbrana dekleta: „Glückauf!“ Dvomimo, da bi jih bilo kaj mnogo znalo, kaj so rekla. Zakaj neki bi ne smeli šolski otroci tudi ministrov pozdravljati, kakor jih učiteljstvo ob drugih prilikah navaja, namreč s pozdravom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Kaj dobro je delo ministru, ko je gledal gibko kretanje malih in večjih deklic. V obeh delavnih sobah so bili razstavljeni krasni uzorci. Gospa K. Lapajne je poslala tudi mašno obleko, veličasten izdelek idrijskih čipkaric. Iz šole se je minister podal najprej v cerkev, o kateri se je izrazil, da je v resnici premajhna, potem v grad, kjer so se predstavili uradniki. Ko je bilo predstavljanje končano, prišle so avdijske na vrsto. Idričanje so se zatekali v obilem številu k ministru. Vdove so prosile pokojnine, ob katerih bi lahko vsaj životarile, penzionisti rudarji so prosili zvišane penzije, pazniki so menda želeli žita, delavci so ukladali prošnje za boljšo daino i. t. d. Bog daj, da bi vsaj nekoliko bili uslišani trpini! Po obedu si je ogledal minister razna javna poslopja in nprave. Obiskal je tudi župnišče. Ko je ob 3/8. uri odhajal, videlo se je, da se je ljudem prikupil, zakaj ob odhodu so ga glasno pozdravljali.

(Pod firmo „Ljudskega shoda“) so ljubljanski socijalni demokratje sklicali v nedeljo 5. t. m. nekaj „tingeltangel“ na Kozlerjev vrt. Ker je pa vrt precej prostoren, socijalnih demokratov pa v Ljubljani primanjkuje, ali si pa ne upajo biti „zunaj“, poskrili so se v vrtni salon. Sodrugi Železnikar je otvoril shod in predlagal predsedništvo. Ko je bilo predsedništvo izvoljeno, prične sodrugi Kristan razkladati politično stališče raznih parlamentarnih strank. Svoje pušice metal je na vse stranke, posebno na Mladočehe. Seveda je prišel do zaključka, da je edino socijalno-demokratska stranka zmožna napraviti narodni mir. Ta je baje tudi kazala in kaže drugim pot do tega. (Gotovo z obstrukcijo v zvezi z nemškimi nacijonalci proti Slovanom.) Za njim so pozivali socijalni demokratje Gostinčarja, naj se oglasi.

Gostinčar pravi, da se ni še oglasil k besedi, vendar ker ga pozivljajo, hoče govoriti. Narodnostno vprašanje izvira od nepravilnosti Nemcev. Kadar hočejo Slovani za se v narodnem oziru enakopravnost, tréjo ob upor do sedaj vladujočih ljudi. Narodnostno vprašanje se mora rešiti tudi v soc. smislu. Socijalni demokratje so z obstrukcijo v zvezi z nacionalci preprečili plodonosno delovanje državnega zbora. Jezikovne naredbe niso sicer zakonite, so pa pravične. Temu se pa ustavlja tudi soc. demokracija. Delavci bi bili vže lahko kaj dosegli, ko bi ne bilo obstrukcije, ki jo podpirajo soc. demokratje. Za Gostinčarjem je govoril neki Hrvat, ki je povdarjal edino rešiteljico socijalno demokracijo. Kristian odgovarja Gostinčarju, da so soc. demokratje morali nastopiti to pot in se ustaviti vsaki diktaturi. Z adnik milo javka, da hodijo krščanski socijalisti po shodih samo ljudi motit, da ne vedo kaj bi storili. Krščanske socijaliste imenuje lažnike (pač čast za nje). Oglasi se še g. Štefe, ki hoče pojasniti, da zborujejo glede narodne enakopravnosti tudi Češka mesta in da soc. demokracija z svojimi manifestacijami podpira samo nemštvo. Ko je omenjal, da mu je sodrug Zadnik v Idriji dejal, da je jezikovna naredba za Nemce velika škoda, nastal je vrišč. Sodrugi Zadnik je kričal s svojim hripavim glasom, kot kak čiški jesihar, trdeč, da tega ni rekel. Pričelo se je kričanje in vpitje kot v kakem culukafrskem selu, ko zagledajo belega človeka. — Med tem vriščem se je vsprejela neka resolucija, v kateri se zahteva narodnostni mir. Po shodu so vrgli soc. demokratje iz zborovanja nekega akademika, ter tolkli po glavah in po hrbtih štirih navzočih krščanskih socijalistov, da je bilo veselje. Dovoljujemo si vprašati, kdo je naredil na tem tingeltangelnu kraval? Mogoče, da boste tudi zdaj trdili, da kršč. socijalisti. Videli smo, da se vi bojite odločne nasprotnikove besede. G. Štefeta niste pustili govoriti, Gostinčarja opominjali, naj „kmalo konča“. In to samo pred štirimi navzočimi krščanskimi socijalisti. Pa tudi možati so. Ko je neki surovež iz juž. železnice volaril Gostinčarja, je ta zahteval od njega imena, toda zastoj! Figa možje, poštenjak pove povsod svoje ime. Lep patron, kdor si tega ne upa. „Delavec“ pa prosimo, da enkrat vendar pride na dan s pretnjo in pojasne njem o tem, kedo dela kraval, kakor je obljubil.

(Osebnostna vest.) Deželni predsednik baron Hein podal se je z visokorodno gospo soprogo na dvatjedenski dopust na Ogersko.

(Društvo zdravnikov za Kranjsko) darovalo je mesto venca na grob umrlega društvenega člana S. Kulavica v Toplicah 10 gld. kot prispevek za Löschnerjevo ustanovo za vdove in sirote tega društva.

(Dnevni red) občinskega sveta redni seji, katera boče v torek, dne 7. septembra 1897 ob šestih zvečer v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenkega ulici. I. Predsedstvena naznanila. — II. Citanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Personalnega in pravnega odseka poročilo o pravilniku meščanske bolnice v Ljubljani. IV. Finančnega odseka poročila: 1. o dopisu mestnega magistrata v zadevi nagrad nekaterim mestnim stražnikom, ki so zasledili več psov brez pasjih mark; 2. o prošnji hiš. posestnika Josipa Umka v zadevi izročitve nekega zemljišča mestni občini v cestne namene; 3. o prošnji stavbnega odbora za popravo po potresu poškodovane cerkve sv. Jakoba za podporo; 4. o ponudbi Josipa Gradiša za odkup mestne hiše v Prešernovih ulicah št. 28; 5. o nasvetu mestnega pravnega konzulenta v zadevi pravde, katero je pričela Ana Suhadobnikova proti mestnemu ubožnemu zakladu kot glavnemu dediču po umrlem Franu Knerlerju; 6. o magistratovem dopisu v zadevi oddaje lova, ki je spadal poprej k graščini Rakovniški; 7. o prošnji vodstva sirotišnice baronice Lichtenhurnove za prispevek k troškom, katere bo povzročala notranja oprava jedne šolske sobe. V. Stavbnega odseka poročila: 1. o prošnji Alojzija Pogačnika za nov kanal in brezplačno odvažanje vode pri njegovi hiši v Frančiškanski ulici št. 6.; 2. o ugovoru Matevža Zdešarja proti magistr. odloku št. 2379. 4. jan. 1897; 3. o prizivu M. grofice Ursini-Blagajevje proti magistr. odloku št. 2146. 2. jan. 1897; 4. o prizivu Ivane Mohorčeve proti odloku mest. magistr., št. 26.246 ex 1897; — VI. Policijskega odseka poročila: 1. o cestno-policijskem redu; 1. o računih za zdravila mestnim ubogim v letu 1896. — VIII. Nadzorovalnega odseka za električno osvetljavo poročila: 1. o došlih prošnjah za razpisano mesto prvega mašinista pri mestni elektrarni; 2. o oddaji gradbe kanala v Slom. ulicah; 3.

o nasvetu, da bi mestna občina odstopila plinarni nekatere plinovodne cevi v zameno za 31 kandelabrov. — VIII. Personalnega in pravnega odseka poročilo o prošnji Josipa in Marije Kodelje v Kobrijskih ulicah št. 22 za izplačilo 3 odst. posojila. — IX. Finančnega odseka poročila: 1. o prošnjah za podjetje; 2. o prošnji za zdravilni prispevek; 3. v zadevi realizacije posojila za zgradbo topničarske vojašnice in elektrarne. — X. Regulačnega odseka poročila: 1. o volitvi jednega člana mesto občinskega svetnika dr. Val. Krisperja, ki je izstopil iz regulačnega odseka; 2. o raznih odkupih.

(Iz Železnikov.) S pomočjo neutrudljivega gosp. drž. poslanca dr. Jan. Ev. Kreka osnovali smo si konsumno društvo. Hvaležni smo gospodu poslancu in in vsem, ki so nam v tej zadevi pomagali in svetovali. Bog daj, da bi to društvo krepko napredovalo v polajšanje mnogih revnih železniških prebivalcev, daj jim pa tudi potrebnega dela in zaslužka, da bo mogoče Železnikom tudi zanaprej vstrajno delovati in složno med seboj se podpirati.

(Iz Tuhinjske doline.) Dne 26. avgusta okoli jedne ure zjutraj bil je tukaj jako hud naliv. Večer prejšnjega dne ni obetal nikakega slabega vremena, ker je bilo nebo bolj jasno kakor oblačno. Okoli najstare ure začelo je deževati; ob eni uri bil je najhujši naliv, bilo je kakor iz škafa, in to je trajalo pol ure. Šumenje naraščajoče vode in piš vetra vzbudil je ljudi iz sladkega spanja. Voda je hitro prekoračila svoje meje in se razlila po njivah in travnikih; nekaterim posestnikom, ki imajo poslopja ob vodi, pritekla je celo v hišna poslopja. Pri poslopih sicer povodenj ni naredila nobene posebne škode, tembolj občutljiva je pa škoda na poljih in travnikih. Na njivah, ki leže ob potoku, pobrala je povodenj vse jesenske pridelke, kakor proso, repo, korenje in druga zelišča; po travnikih je pa nanosila kamenje, pesek in blato in s tem krmo več ali manj pokvarila. Tu in tam napravil je ta naliv tudi plazove, ki so se na ceste vdrli. — Toče v naši dolini še ni bilo; letina ne obeta mnogo. Res je ubog kmet, ker po eni strani ga tarejo ogromni davki, po drugi pa vremenske neizgode.

(Trgatev.) Z Radovice, 4. septembra: Bliža se čas vesele trgatve. Žalostno je bilo nekaj let, ko so naše vinske gore opustošene bile. Zasadili smo že mnogo, a čaka nas še desti dela in stroškov. Nekateri bodo letos tudi že trgali v novih nasadih. Je pa tako polno, da je veselje. Zavijače (leone) pri mnogih trtah moramo podpreti, sicer se odlomijo vsled teže po obilnem grozdju. Vreme je čez vse ugodno; izvanredna gorkota in zadostna mokrota zelo pospešujeta dozorev in danes 4. septembra sem imel prvo trgatve, namreč modro portugalsko, katera daje izvrstno vino in takošnje je tudi letos. Pa tudi druge vrste hitro zoré in če ostane tako toplo, pa da pride še mala pohlevna rosa, vršila se bo trgatve v treh tednih in vino bo izborno. Sicer je pa vse v božjih rokah.

(Važno za državne uslužbence.) Finančno ministerstvo je pred kratkim izdalo naredbo, da je treba zakon gledé vštavljenja let tako tolmačiti, da je treba tudi del leta, ako znaša več kakor pol leta, všteti za celo službeno leto. Ta določba je važna v prepornih zadevah, ako treba določiti službena leta z ozirom na pokojnino in druge ugodnosti.

(Poziv.) Reklamni odsek „slov. plan društva“, čegar namen je, da skrbi za reklamo in za slov. plan. društvo in za slovenske dežele, da skebi za nabavo krajevnih fotografij ter zato pridobiva tudi društvu „amateurfotografv“ itd., imenuje po pravilih tudi svoje dopisujoče člane, kateri so z odsekom v trajni pismeni zvezi. Ker so ti dopisniki velikega pomena za delovanje odsekovo, zato se obrača odsek do vseh članov plan. društva kakor tudi do nečlanov prijateljev naše lepe domovine, da se zgledajo prostovoljno kot dopisniki ter poročajo „reklamnemu odseku“, kakor jim določa sledeči odsek izdani delokrog. 1. Dopisujoči član reklamnega odseka slov. plan. društva poroča odseku iz lastnega nagiba event. vsled odnosnega poziva rekl. odseka ali pa osrednjega odbora slov. plan. društva o vsakoršnih zadevah, tičočih se razvoja turisticke med Slovenci in pa potovanja in bivanja po slov. deželah sploh. Posebno mu je naloga: a) da poroča o potrebnih markacijah potov in stez, katere bi bilo treba izvršiti ozir. popraviti; b) da poroča o vsem, kar bi zamoglo pospešiti promet tujcev, kar bi torej trebalo v udobnost ali varnost potnikov preskrbeti; c) d. poroča o vsem, kar ovira splošni razvoj turisticke in promet tujcev, kar je torej v interesu potujočih tujcev odstraniti;

d) da sestavi za svoj kraj in njegovo okolico kratke potopisne zaznamke o priporočljivih turah in izletih, o vseh znamenitih in zanimivih prirodnih in posebnostih kakor o hribih, dolinah, jezerih, slapih, jamah, razgledih, cerkvah, gradovih, razvalinah, mestih, vaseh, in trgih, rojstnih krajih slavnih mož, rudokopih, letoviščih, kopališčih, tovarnah, industrijalnih ali obrtnih podjetjih, posebno domačih industrijah in podjetjih. Zaznamke te je opremiti s podatki o visokosti ali velikosti, o ceni vožnje idr. ev. z zgodovinskimi ali statističnimi podatki itd. Te krajepisne bilješke, katere je imeti trajno v evidenci, je prepustiti rekl. odseku v porabo. e) da poroča o priporočljivih gostilnah in hotelih, o javnih in zasebnih prenočiščih v letoviščnih in drugih krajih s podatki o priličnem številu razpoložljivih ležišč itd. 2. da posluje kot poverjenik „slov. plan. društva“, navdušujoč in vabeč v svojem kraju in okolici k vstopu v slov. plan. društvo. Ob enem se obrača reklamni odsek do vseh domoljubnih „amateur-fotografv“, da mu pošljejo krajevne fotografije bodisi o trgih, vaseh in mestih, bodisi o prirodnih krasotah. Vse gradivo se bo porabilo zlasti za knjižico, katero namerava izdati slov. plan. društvo ob svoji petletnici. Knjižica prinese tudi inserate o trdkah, letoviščih, gostilnah itd., zato naj se pošiljajo tudi naročila o inseratih reklamnemu odseku. — Reklamni odsek „slov. plan. društva.“ Jur. J. C. Oblak, prvi tajnik, dr. Vlad. Foerster, načelnik.

(Nezgoda na gorenjski železnici.) Sinočni gorenjski vlak, ki redno dohaja ob devetih zvečer v Ljubljano, je prišel še le po polnoči. Vlak namreč, ki se je peljal ob 1/8. uri iz Ljubljane, je pred Kranjem zadel ob bika in dve kravi, kateri so prišli pod vlak; vsled tega sta dva vozova skočila iz tira in je bil promet za več ur ustavljen. Ljudje, ki so bili v omenjenih dveh vozovih, so se silno prestrašili, ko so vsled sunlēja padli na tla, hujšega pa se ni nikomur pripetilo.

(Iz Begunj pri Cerknici) se nam poroča z ozirom na našo notico „Detomor“, objavljeno v št. 199, v pojasnilo, da omenjena dekla ni doma v Dobcu.

(Ubegli kaznjene.) Dne 3. t. m. ušel je prisilni delavec Janez Kruh iz Medvod okoli poludne od oddelka prisilnih delavcev, ki delajo pri Gorupovi hiši na Rimski cesti.

(Vol nabodel.) Dne 29. m. m. napadel je vol Janez Žvegeljev iz Spodnjih Radenc 67 let staro Marijo Šutej iz Zgornjih Radenc, zaletel se vanjo in jo tako nevarno nabodel, da je malo upanja, da bi še okrevala.

(Ogenj.) V soboto zvečer okoli najstare ure začel je goreti kozolec Tomaža Pajsarja v Trnovskem predmestju. Kozolec, ki je bil poln, bil je v hipu ves v plamenu. Ker kozolec sam seveda ni bilo mogoče gasiti, trudili so se ondotni prebivalci, da so ogenj vsaj od bližnjih poslopij odvrnili, kar se jim je tudi posrečilo. Škode je okoli tisoč goldinarjev. Kozolec sam bil je za 800 goldinarjev zavarovan; žito pa, katerega je bilo v njem v vrednosti 200 gld. in ki je bilo last g. Föderla, ni bilo zavarovano.

(Z Ježice) se nam danes poroča: Včeraj popoldne je v Dobravi zavrato napadel neki kmečki fant sina posestnika v Dobravi ter ga z nožem tako močno sunil, da je bil napadeni takoj mrtev. Orožniki so odvedli napadovaleca z nekim drugim fantom, ki mu je pri zločinu pomagal, vred v zapor. Govori se, da se je napadovalec hotel maščevati nad svojim nasprotnikom, ker mu je ta neki pripomogel do zapore. Natančnejega poročila o tem žalostnem dogodku še nimamo.

(Tudi v sobi se lahko ribari.) To se je pokazalo pri zadnji povodnji na Nižje Avstrijskem, ko je ekonom Knauer v Ullersdorfu v svoji stanovanici, ki je bila preplavljena z vodo, vjel tri velike krape, težke 12 klgr.

Društva.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Narodna Citalnica“ v Vipavi dne 8. septembra 1897 v hiši g. Ant. Perhacca v „Tabru“. Vspored: 1. Veseligrta: „Stara mesto mlade“. 2. Ples. Pri plesu svira Postojnska godba na lok. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Ustopnina 30 kr., sedež 20 kr., k plesu 1 gld. K prav obilni vdeležbi uljudno vabi odbor.

(Vabilo k slavnosti), katero priredi prostovoljno gasilno društvo v Polhovemgradu dne 8. sept. t. l. po popoldanski službi božji povodom blagoslovljenja šrambe gas. orodja s sledečim vspreedom: 1. Sprejem gostov. 2. Blagoslovljenje šrambe. 3. Ljudska veselica. K obilni vdeležbi uljudno vabi odbor.

(Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu) vabi na prvo veselico, katero priredi ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v sredo dne 8. sept. 1897, t. j. na praznik Matere Božje na dvorišču g. Jak. Boleta v Rojanu s sodelovanjem pevskih društev „Adrija“ iz Barkovelj in „Zarja“ iz Rojana. Pri veselici bode svirala ve teranska godba pod vodstvom g. Majcena. Začetek točno ob polu peti uri popoldne. Vstopnina na veselico za osebo 20 kr., sedeži 10 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor. Glede na blagi namen te lice se preplačila hvaležno sprejemajo. Razporeo: 1. Novak: „Hrvatskoj“, veliki moški zbor, pojeta skupno zbora „Adrije in „Zarije“. 2. Slavnostni govor; govori predsednica podružnice g. M. Debelak. 3. H. Volarič: „Divja rožica“, dvoglasni ženski zbor. 4. Gregorčič: „Blagovestnikom“, deklamacija, deklamuje gospica Olga Franova Mikeličeva. 5. Laharnar: „Zenin kos“, poje mešani zbor društva „Zarja“. 6. I. pl. Zajc: „Davorija, poje moški zbor društva „Adrija“. 7. Dr. Ipavc: „Pozdrav Gorenski“, pojeta skupno mešana zbora „Adrije“ in „Zarje“. 8. * * „Dobro jutro“, veseloigra s petjem v dveh dejanjih igrajo domski diletantje. Med posameznimi točkami svira godba.

Telegrami.

Dunaj, 5. septembra. Presvetli cesar se je povrnil sinoči ob 8. uri z velikih vojaških vaj na Moravskem ter se podal v grad Schönbrunn.

Dunaj, 6. septembra. Naučni minister baron Gautsch se je minule dni opetovano razgovarjal z ministerskim predsednikom.

Heb, 6. septembra. Vrednika „Egerer Nachrichten“, Hoferja, je odvedla danes policija k okrajnemu sodišču, kjer se bo moral zapovarjati radi hudodelstva veleizdaje po paragrafi 58b in 596 kaz. zakona, zoper katera se je pregrešil v nekem govoru povodom zadnjih dogodkov v Lipskem.

Budimpešta, 6. septembra. Vodja italijanske stranke v reškem mestnem zastopu, znani Valušnik, je odložil svoj mandat. Govori se, da bode njegov vzgled posnemalo še več odbornikov.

Budimpešta, 6. septembra. Za olupšavo mesta povodom prihoda nemškega cesarja so proračunani stroški na 80.000 gld.

Varšova, 5. septembra. Car in carinja sta odpotovala včeraj dopoldne v Bjelostok. Navzoča množica ju je naidušeno pozdravljala.

Homburg, 6. septembra. Cesar Viljem je podelil italijanskemu poslaniku grofu Lanza red črnega orla.

Barcelona, 5. septembra. Sinoči o polunoci je ustrelil na Catalunskem trgu anarhist Sampau s samokresom policijskega načelnika Porco. Rana v prsih je zelo nevarna. Sampau je izjavil, da je zaveznik Angiolittov.

Madrid, 6. septembra. Vlada je odredila, da se kar najhitreje završi obravnava proti napadovalcu Sampau.

Umrli so:

2. septembra. Makso Zbrizaj, inženirja sin, 16 dni. Tržaška cesta 43, perniphigus acutus. — Marija Čamernik, delavka, 63 let, Cesta v mestni log 5, naduha.

V bolnišnici:

31. avgusta. Dominik Papis, užitkar, 66 let, ostarelost. 2. septembra. Henrik Hornung, črevljar, 72 let, ostarelost. — Viktor Terglau, zobozdravniški praktikant, 18 let, jetika. 3. septembra. Jožef Jerneje, delavec, 71 let, ostarelost.

Tuji.

3. septembra.

Pri **Steu**: Bobach iz Prosnice. — Busak, Kohnberger, Neumann, Roth. — Reis, Kresl iz Prage. — Sabatini iz Zateca. — Smolar, Pertot iz Trsta. — Zeilinger, Farino iz Grada. — Franz iz Ponikve. — Vozulik iz Podčetrka. — Vernio iz Zagreba. — Faykiss iz Budimpešte. — Sajic iz Pulja. — Šest iz Krškega.

Pri **Mallcu**: Dobrovič iz Zadra. — Kraker z Dunaja. — Teischinger iz Grada. — Joehmann iz Ajdovšine. — Binder iz Stuttgarta. — Prohaska, Lohmann, Honigmann, Riedinger, Berger, Steinbek in Angl z Dunaja. — Laurič iz Trsta. — Sima iz Celja. — Berger iz Budimpešte.

Pri **Južnem kolodvoru**: Predonzoni, Kocmur iz Trsta. — Antič iz Sele.

Pri **Lloydu**: Trpin iz Šmartnega. — Nordis iz Trsta. — Königsberger z Dunaja. — Skalicky iz Novega Mesta.

Izvirnik: Giesshühl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

MATTONIJE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

kot zdravilni vrelec že stoletja znana v vseh boleznih sapnih in prebavnih organov, pri protinu, želodčnem in mehurnem kataru. Izvrstna za otroke, prebolele in mej noseč (l.) nostjo. 4 36

Najboljša dijetetična in osvežujoča pijača.

Henrik Mattoni v Giesshühl Sauerbrunn.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specializiranih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 4. septembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	11	Špeh povojen, kgr.	74
Rež,	7 70	Surovo maslo, "	84
Ječmen,	6 30	Jajce, jedno	3
Oves,	6 20	Mleko, liter	10
Ajda,	8	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	8 30	Telečje	64
Koruza,	6 20	Svinjsko	54
Krompir,	2 80	Koštrunovo	38
Leča, hktl.	12	Piščanec	40
Grah,	10	Golob	16
Fizol,	8	Seno, 100 kgr.	1 70
Maslo, kgr.	94	Slama, 100	1 60
Mast,	68	Drva trda, 4 kub.m.	6 60
Špeh svež,	70	" mehka, 4 "	4 50

Št. 29.692.

NORO
Prijetelj slovenske akad. mladine, naročite se na ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva. Cena: Za nedelje 1 gld., za dijake 60 kr. Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V. Matzleinsdorferstrasse 76, IV., 30.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
4	9. zvečer	735.1	19.7	sr. szah.	poloblačno	
5	7. zjutraj 2. popol.	741.3 740.9	12.5 17.4	sr. jvzh.	oblačno del. oblac.	1.6
5	7. zvečer	741.0	12.5	sr. svzh.	jasno	
6	7. zjutraj 2. popol.	739.5 735.0	7.8 19.7	brev. sl. jvzh.	megla del. oblac.	0.0

Srednja temperatura sobote 21.1°, za 4.7° nad normalom. Srednja temperatura nedelje 14.1°, za 2.2° pod normalom.

Eksekutivne dražbe.

Antona Strle iz Iške Vasi posestvo (7015 gld.) dné 11. sept. in 11. okt. v Ljubljani.
Franca Črneti iz Ljubljane posestvo (495 gld. 60 kr.) dné 13. sept. in 18. okt. v Ljubljani.
Hugona Praunseisa iz Kranja razno blago (6279 gld. 71 kr.) dné 13. sept. in 27. sept. v Kranju.
Blaža Sajovica s Hriba pri Beli zemljišča (3130 gld.) dné 11. septembra in 12. oktobra v Kamniku.
Franceta Osredkarja iz Savinje Peči zemljišče (2586 gld.) dné 11. sept. in 12. okt. v Kamniku.
Peregina Kajzelja iz Ljubljane prodajniško blago (226 gld. 40 kr.), terjatev 122 gld. 68 kr., dné 13. sept. in 27. sept. v Ljubljani.

Pri stavbinskem podjetju se sprejme

kancelist,

zmožen slovenskega in nemškega jezika v govorjenju in pisanju. Služba je trajna. Prosilci, kateri so zmožni laščine, imajo prednost — Ponudbe s pričali, z opisom dosedanjega delovanja in z naznanjenimi zahtevami sprejema upravništvo „Slovenca“ pod šifro „M. 104“. 601 3—1

Službe išče

oženjen, pripraven mož, poštenega značaja in lepega vedenja Voljan je prevzeti posel hišnika ali oskrbnika, ali tudi kako drugo primerno mesto. Več pov. iz prijaznosti upravništvo „Slovenca“. 585 2-3

Glasbena Matica v Ljubljani.

Na glasbeni šoli „Glasbene Matice“ v Ljubljani se ima s prihodnjim šolskim letom nastaviti

učitelj za čelo in klavir

s 600 gld. začasne letne plače. — Prosilci za to službo, katerim je potrebno tudi znanje kacega slovenskega jezika, naj svoje s pričali opremljene prošnje pošljejo predsedniku „Glasbene Matice“ Franu Ravniharju v Ljubljani. 594 3—2

575 3—3

Razglas.

V zmislu § 6 zakona z dné 23. maja 1873 (št. 121 drž. zak.) naznanja se, da bo razgrajen

prvotni imenik porotnikov za 1898. leto

od dné 30. avgusta do dné 6. septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled, ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor proti njegovi sestavi.

Porotniškega posla so oproščeni po § 4 omenjenega zakona:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe za vsikdar;
2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
3. osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelniki in tako tudi lekarnarji, ako uradni ali občinski načelnik zanje potrdi, da jih ni mogoče utrpeti, za sledeče leto;
5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot glavni ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po koledarju.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 27. avgusta 1897

Dunajská borza.

Dné 6. septembra.	Dné 4. septembra.	Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v notah	102 gld. 40 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	154
Skupni državni dolg v srebru	102	Avstrijskega rubečnega križa srečke, 10 gld.	19
Avstrijska zlata renta 4%	124	Rudolfove srečke, 10 gld.	26
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	Salmove srečke, 40 gld.	71
Ogerska zlata renta 4%	123	St. Genovis srečke, 40 gld.	79
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	Waldsteinove srečke, 20 gld.	57
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950	Ljubljanske srečke	22
Kreditne delnice, 160 gld.	366	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	165
London vista	119	Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3420
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	398
30 mark	11	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	86
30 frankov (napoleonodor)	9	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—
Italijanski bankovci	45	Montanska družba avstr. plan.	137
C. kr. cekini	5	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171
		Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja
vsevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za izgube pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vsaki sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.